No. 147. 1847.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 8 December.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentiën worden geplaatst à 10 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

De aangekondigde grondwets-herziening.

Wij zijn met velen van oordeel, dat, bij eene herziening van staats-instellingen zonder omwenteling, het beter is, dat het voorstel komt van het hoogste gezag, dan uit het volk; maar zien daarin geene reden, om zelve, indien het hoog gezag onbewegelijk blijft, de teekenen des tijds onopgemerkt laat, het verderfelijke van het bestaande of niet ziet of het ziende geene neiging tot verbetering aan den dag legt, ook maar stil te zitten en te wachten tot de regeerders eene betere ingeving zullen hebben bekomen. Neen, als het gezag dommelt, dan moet het geschud worden, opdat het wakker worde. Toen de negen-mannen opstonden en eene nieuwe grondwet voorstelden, was het te voorzien, dat dit voorstel, noch in deszelfs geheel, noch gewijzigd, zoude worden aangenomen. Zij, die het met de meeste kracht aandrongen, wisten wel, dat zij de overwinning niet zouden behalen; zij wisten, dat laster en miskenning hun deel zoude zijn, maar zij wisten ook dat echter het gedane niet ongedaan werd en de begeerte naar herziening er meer en meer wortel door zoude schieten, zoodat het gezag eindelijk zoude genoodzaakt worden handen aan het werk te slaan.

In deze hoop zijn de herzienings-gezinden niet bedrogen; zij hebben zich oogenblikkelijk opgeofferd; zij hebben plaats genomen in *het zwarte boek*, maar hun werk is niet verloren gegaan, en indien thans het gezag bij de aangekondigde herziening niet op een ruime schaal aan hunne wenschen voldoet, is het te voorzien, dat de natie meer en meer eene vijandige houding tegenover het gezag zal aannemen.

Het bestaand raderwerk van regering heeft voortgebragt, wat het voortbrengen moest, eene regering van believen en begunstigen; en het is die regering van believen en begunstigen welke de natie moede is. Het volk heeft regt op eene regering welke deszelfs belang behartigd en niet enkel dat van eenige bevoorregten. Om tot dit billijk doel des volks te komen, moet een geheel nieuw stelsel van verkiezing worden aangenomen en moet de indeeling des rijks in provincien of districten aan de wet worden overgelaten. Zonder deze hoofdpunten is er geen verbetering en vooral geene bezuiniging mogelijk en blijft er voor de midden-klasse niets over dan in tijds naar Amerika te verhuizen, voor dat zij nog geheel tot den bedelstaf worde gebragt.

Nog is het mogelijk eene incensmelting van gevoelens daar te stellen, mits den behouders wel op het hart worde gedrukt, dat zij door streng hare voorregten vast te houden, alles op het spel zetten, en mits de herzienings-gezinden niet op eens te veel vorderen, maar zich grootendeels vergenoegen met het gemakkelijk maken der middelen, om trapsgewijze verbeteringen in te voeren.

Wij zijn nu sedert een derde van eene eeuw *vergraaflykt*, *gebaroniseerd* en *verjonkheerlykt*; dit is zeer ongelukkig, duizendmaal ongelukkiger, dan onze kortzigtige staatsmannetjes hebben ingezien. Het volk gaat onder dien adelijken, werk schuwenden, werk minachtenden en vooral werk ziftenden last, gebukt; het is een ruineus geschenk onzer regering van believing en begunstiging; er is niet op terug te komen; maar in onzen tijd kan de adel geen stand meer zijn aan wien eenig voorregt, en vooral niet een voorregt in de verkiezingen kan worden toegekend.

Het onzekere van een groot deel onzer staatsinkomsten maakt het niet alleen mogelijk, maar gewis, dat men op het onverwachts staat voor een deficit, niet altijd door monster-wetten, vrees-aanjaging en misleiding te dekken, waardoor het behoud wel, op eens alle de vruchten, die zij ten koste van het volk plukt, zoude kunnen verliezen.

Indien daarentegen in tijds de teering naar de nering wordt gezet, zal er altijd nog veel overblijven voor hen, aan wien het budjet van ontvangsten jaarlijks wordt uitgedeeld.

Ook de herzienings-gezinden moeten bedenken, dat het herzienings-werk bij ons in eenen gebrekkigen cirkel werkt; dat de regering, om zoo te zeggen, te markt moet komen bij hen, die geen belang hebben om te verkoopen, en dat het reeds een belangrijk werk zoude zijn, indien die cirkel verbroken werd of de regeling der wijze van verkiezing aan de wet werd overgelaten.

De staatsman behoort te zijn als de boomenplanter: hij moet niet altijd verlangen zelve de vruchten te plukken; genoeg dat hij verzekerd zij, dat, wat hij plantte, eenmaal welig opgroeijen en rijke vruchten zal dragen. — Tot nog toe zijn uit onze instellingen niet dan egoisten opgegroeid. Zal het woord des konings opeens staatsmannen hebben voortgebragt, den planter gelijk? Wij hopen het.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

— In Berlijn heeft men, volgens de *Keulsche Zeitung* van 2. December, een schijndoode gehad. De hoofdman *M...* te Wesel ontving berigt, dat zijn zoon, kweekeling in het kadettenhuis te Berlijn, zeer gevaarlijk ziek lag. De moeder snelde of liever stoomde naar Berlijn; doch vóór hare aankomst was haar zoon, zoo men zeide, overleden; zij vond hem reeds in de doodkist liggen. De droefheid perste haar een kreet af, en met dien kreet wierp zij zich op haren zoon. Doch wie beschrijft de moedervreugde, toen de schijndoode door den jammerkreet uit zijn doodsluimer werd gewekt en de oogen opende.

ENGELAND.

LONDEN, den 2. December. In het begin der vorige maand kwam een trein op den spoorweg van Worçester te Boston aan, toen de vooras van een wagen der tweede klasse brak. De wagen, na nog een tijd lang ten gevolge van de kracht der voortstuwing voortgegaan te zijn, stortte eindelijk neder op den weg en werd vernield. Zeven reizigers zijn door dit ongeval letterlijk verpletterd.

— Op den 28. November heeft de vrouw van een katoendrukker te Hillingnors, nabij Ashton, vier kinderen, zijnde twee jongens en twee meisjes, ter wereld gebragt. Zij leven allen en zijn zeer welvarende.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 1. December. In de laatste dagen heeft men veel van plotselinge sterfgevallen gehoord. Laatstleden zondag begaf doctor *Harivel* zich naar eene zieke, dien hij reeds lang bezocht had; hij zette zich aan het bed van den zieke neder, zonk plotseling achterover en was dood. Een vriend van den heer *Brunet* was plotseling gestorven; hij wilde zich naar het sterfhuis begeven, op straat gekomen zonk hij eensklaps ineen en was niet meer.

— Te Rijssel is de griep zoodanig verspreid, dat er meer dan 10,000 personen door aangetast zijn. Toulouse moet intusschen niet minder zieken hebben; van de 55,000 inwoners, 15,000.

NEDERLANDEN.

LEEUWARDEN, den 29. November. De aardappelenoogst heeft thans in vergelijking met een jaar vroeger alhier een zeer gunstig resultaat opgeleverd. In 1846 toch, waren er meer dan 41 bunders met deze vrucht bezaaid, die gemiddeld per bunder slechts 20 mudden hebben opgeleverd; terwijl er thans slechts ruim 20 bunders bezaaid, ieder bunder gemiddeld 80 mud heeft opgebragt, en er alzoo in deze verhouding nu viermaal zoo veel zijn gerooid.

— In 't vorstelijk 's Gravenhage is weder een klein monster-proces vertoond. Voor de regtbank aldaar stond jl. Maandag en Dingsdag teregt de beruchte *Gover Peter Verploegh*, alias *Godefroy* en *Co.*, beschuldigd van *opligtery* op de bekende manier. Van de 21 gedagvaarde getuigen zijn er 19 gecompareerd. Volgens zijn eigen zeggen had hij maar 49 lieden afgezet, dat hem (f 49 × f 600) f 29,400 had opgebragt. In de groote dagbladen kan men de curieuse bijzonderheden lezen, waarvoor wij geen ruimte hebben. Wij moeten ons vergenoegen, met slechts mede te deelen, dat de eisch tegen hem niets minder is dan 1°. 5 jaren zitten, 2°. het betalen eener boete van f 1500, 3°. de kosten, 4°. tien jaren ontzegging van eenige burgerregten, die echter zoo wat nul zijn. De beschuldigde scheen aan No. 1 niet veel zin te hebben: want hij verklaarde, dat, zoo hij « onverhoopt en tegen zijne stellige verwachting mogt worden veroordeeld, hem welligt een *zelfmoord* wachtte: eene gevangenisstraf zou zijn dood zijn;" bij eene vrijspraak zou hij weêr leven en zouden de gedupeerden op den duur ten volle hun geld terug krijgen; toen het bedrog ontdekt was, had hij als eerlijk man aan de meeste slagtoffers f 100 à f 200 teruggeven.

De regtbank zal op 's Konings verjaardag uitspraak doen.

GEMENGDE BERIGTEN.

's Ryks fregat Prins Hendrik der Nederlanden is te Amsterdam te water gelaten. — Geene nieuwe oorlogsfeiten hebben in Zwitserland plaats gegrepen. — Volgens de Groninger Courant aldaar gearriveerd van Deventer twaalf dragondere te voet. Schepen zonder matroozen en ruiters zonder paarden. In den Haag veel luxe en niet weinig wind. — Gedagvaard voor den regter van instructie te Brielle, 8 notabele ingezetenen voor het geven van aalmoezen. — Br. noemt de koningin der aarde, de drukpers, eene goot, waar doorgaat al wat men er in werpt. *Zou men 't zelfde niet met meer regt van sommige koningen kunnen zeggen? — In Sardinie is de vryheid der pers zoo ver gevorderd dat een ieder met permissie der regering een dagblad mag uitgeven, mits zich onderwerpende aan de censuur en stellende borgtogt. — Mad. Lafarge wordt 1. Jan. 1848 ontslagen — Afgestapt te Parys 66 verdreven Jesuiten. — Terwyl jl. Zondag een Zwolsche turfschipper met vrouw en knecht in de avondkerk zich aan het aardsche onttrokken en de dingen dezer wereld vergaten, werden hun eenige*

MODERNE HOLLANDERS.

SCHETSEN UIT DE PORTEFEUILLE VAN DOORN.

(Vervolg van onze vorige.)

'k Zag er nog iets, dat dan al heel bijzonder mijne aandacht trok en wel, dus zegt Neef Petrus, omdat het zoo onder een lessenaar met ridderorde's gestopt lag: 't was namelijk een model van een waar volksvertegenwoordiger, eene wonderbare machinerie; hij kan zeer goed het woordje ja voortbrengen, maar ook even goed neen, en wel met kracht van redenen gesteund, om al de Europesche ministers schrik aan te jagen, en echter was het ding dood eenvoudig zamengesteld.

De vorm van een jabroer echter was meer zamengesteld en draaide op eene spil; in de ridderorde was eene kleine, sterkwerkende magneet verborgen, waardoor de machine, zonder een enkele miswijzing, den hofwind aanwees en draaide zoo als 't aan het hof waaide. En de zeemeermin die er te zien was, o! dat was fraai curieus zoo mooi! jammer maar dat men het hier voor een Nederlandsche waterleeuw hield; neen, dan is die in 't wapen van Zeeland beter, naar die zijn onderstel heeft men 't raden, en geen mensch zal hem tegenspreken, die beweert dat dit dier zwemvliezen aan de achterpooten heeft. Hij zegt wel: ik worstel, maar laat er ook onmiddelijk op volgen: en ontzwem; of hij het snelle vlietje onzer millioenen vlottende schuld zal kunnen ontzwemmen, zonder den oceaan over te steken en den Amerikaanschen condor op te zoeken, is een raadsel, zoo als er weinig worden opgegeven en nog minder worden opgelost.

Dat droomen is toch een wonderlijk ding; dat springt van den os op den ezel, van den bak op den tak. Eene mug stak den droomer in den neus en hij ontwaakte, — voor een minuut echter maar, — want dadelijk droomde hij alweêr, doch niets meer van 't vorige. Hem dacht dat hij in een horologiemakers-winkel kwam, waarvan de meester een zijner vrienden was. Hij zette zich daar eene poos neder, om den arbeid in oogenschouw te nemen. De meester, een grillig man, had verscheidene klokken welke hij zoo opgewonden had dat zij de een na den ander sloegen, en terwijl het juist middag was, noodigde hij hem uit om zijne klokken, tien in getal, eens te hooren slaan. Neef hoorde in plaats van de gewone twaalf, niet minder dan honderd en twintig slagen!, Bom! bom! bom! ging het, net als in de Tweede Kamer: Ja! ja! ja! bij de voordragt der begrooting. Ja, dacht Neef, zoo gaat het; dat de een wijst op deze bedroefde wereld, prijst veelal den anderen en zoo gaat iets door, of leidt iets schipbreuk, al naar de opinie der meerderheid (ook des volks?) ja.

Door al dat leven ontwaakte Neef en ...... de wekker zijner huisklok liep af.

Eenmaal zal ook voor Nederland de wekker afloopen; zal dan de natie verfrischt en verjongt ontwaken? ......

—

Neef opgestaande zijnde, deed eene versterkende ochtend-wandeling door het bosch. Een grijsaard, gebogen door den last der jaren, trad hem te gemoet en groette hem vriendelijk. Ik ben de geest van dit bosch, sprak hij, en fluisterde u dezen nacht den droom in. Ik heb hier veel gezien; ik kende dit land als republiek, onder de eeuw van Frederik Hendrik, de gouden; onder den grooten Jan de Wit, eindelijk de Bataafsche slijkpoel, en het duodecimo koningrijk onder een goedwillig, doch aan banden liggend vorst; ik heb met leede oogen gezien hoe het een deel uitmaakte van het rijk des grooten Cesars, toen Amsterdam en Rome, het wonder der oudheid en de heerlijke schepping van latere eeuwen, hoofdplaatsen waren van Fransche prefecturen; ik heb ook de wondere verlossing en herstelling gezien; maar zoo als thans, wat het nooit: een constitutioneel land, maar een geduldig volk; zijnen ridderlijken vorst de alleenheersching toevertrouwende, en toch bestuurd wordende door en bijna altoos toegevend aan deszelfs dienaren; zoo slaperig zag ik het nooit. Waar het op die wijze heen moet is onbekend.

Dit gezegd hebbende verdween de geest en Neef bemerkte dat men ook wakende droomen kan.

aardsche goederen, bestaande in kleederen, een beddeken, foerage, en meer dan f 100 aan kontanten, in de praamschuit aanwezig, door wereldsgezinden ontstolen.

MENGELINGEN.

Genade voor Regt.

(Vervolg en slot van onze vorige.)

Vrees voor gebrek, voor den hongerdood, dit zeggen wij, zijn de oorzaken, die te Harlingen en te Leeuwarden en te Groningen het getergde volk tot ongeregeldheden deed overslaan; want deze ongeregeldheden hadden hoegenaamd geene staatkundige oorzaak. Geene stem was er die riep: « weg met den koning!" Geen mond opende zich om dezen kreet te doen hooren: « weg met de ministers! weg met eenen VAN HALL, die ons belastingen oplegt, die niet te dragen zijn, en de kern der natie, de burgerstand, vernietigt! weg met eenen BAUD, wiens bestuur onzer koloniën zoo veel te wenschen overlaat! weg met eenen DE JONGE VAN CAMPENS NIEUWLAND, die door zijn ellendig en vloekwaardig wetsontwerp onze vrijheid, dat zoo duur gekochte eigendom, dat van vader op zoon is overgegaan, aan banden wil leggen!" niets van dat alles; het volk had honger en daarom verhief het zijne stem; ware het anders geweest; dan gewis hadden wij de oorzaak der zware vonnissen aan niets anders toegeschreven, dan aan de wraak- en vervolgzucht onzer ministers. En toch zijn zij er misschien niet geheel onschuldig aan, misschien bevatten die vonnissen wel deze waarschuwende les: « ziet, hoe streng de deelnemers van een broodoproer gestraft worden, en meet daarnaar af, hoe geducht de straf van hen zal zijn, die het wagen durven, aan staatkundige onlusten deel te nemen.

—

De hoop, dat schavotten, geeselpalen en brandijzers de ongelukkige gevonnisden niet zullen martelen, is nog niet geheel uitgebluscht; want nog leeft er een in ons vaderland, die de magt bezit een tooneel te sluiten, dat ieder weldenkende met medelijden, maar ook met verachting, afschuw, haat en wrevel vervullen moet.

Die eene draagt in zijn binnenste een ridderlijk gemoed om, grootmoedig en met liefde voor zijne onderdanen bezield, een gemoed, dat als het deszelfs inspraak volgde, en niet al te vaak door verkeerde raadgevers geleid werd, weldaden en zegeningen om zich verspreiden zoude — die eene is WILLEM II, koning der Nederlanden.

Tot hem ons gewend, ten behoeve der ongelukkigen, die de al te strenge wet met eene verschrikkelijke straf bedreigt, of voor hen, die na een lang voor-arrest hun vonnis te gemoet zien, voor een oogenblik van overijling, voor aan de wrevel, die hen beknelde, lucht gegeven te hebben. Hij zal niet doof zijn voor de stem, die smeekend, ten behoeve der strafschuldigen tot hem roept: « Sire! *genade voor regt!*"

—

Sire, weldra zal de dag daar zijn, waarop gij uw geboortefeest vieren zult; de dag, waarop uwe onderdanen zich zullen verheugen, dat de Koning der koningen weder een jaar aan het leven des nog altijd beminden monarchs heeft toegevoegd. Die dag, sire! moet vooral nu, nu het nog weinig tijds geleden is, dat gij van het ziekbed zijt herrezen, nu het nog slechts weinige weken geleden is, dat gij u in de herstelling van eenen geliefden zoon mogt verheugen — die dag, sire! moet u herinneren: « groot waren de weldaden, die God aan mij en mijn huis bewees." En, sire! betoonde zich de Almagtige zoo weldadig jegens U, waarom zoudt gij dan niet weldadig zijn. Die dag, sire! uw geboortedag, kan voor de geheele natie een vreugdedag zijn, en hij zal zulks wezen; niet wanneer gij ridderlinten uitdeelt, posten schenkt en ambtenaren hoogere betrekkingen aanbiedt, neen, sire! wanneer gij *genade voor regt* gelden laat. Naburige vorsten, in wier rijken, even als hier, onlusten ontstonden uit gebrek en door duurte van levensmiddelen, hebben *genade voor regt* laten gelden, mogte dit ook van u, dierbare vorst! kunnen gezegd worden, hoewel wij weten, dat gij geene voorbeelden behoeft, om u te leeren grootmoedig te zijn, sire! Het zal u niet herinnerd behoeven te worden, hoe zeventien jaren geleden, de Vriezen en Groningers onder de eerste waren, die, toen de koning « te wapen" riep, zich onder de dapperen schaarden, welke door uwe majesteit werden aangevoerd. Welligt onder die mannen, over welke de regtbank zulke zware vonnissen uitspraak, of die nog hun vonnis te gemoet zien, zijn er op wier borst het herinneringsteeken der tiendaagsche veldtogt prijkt, en die eene goede maatschappelijke betrekking opofferde, om het vaderland te verdedigen. Hoe het ook zijn moge, sire! dat uw geboortedag zich door *genade* moge kenmerken; dat op dien dag de ongelukkige veroordeelden vernemen mogen, dat het uw wil is, dat hunne straf verligt wordt; dat WILLEM II *genade schenke voor regt*, dan, sire! zal het feest uws geboortedags een waar en waarachtig feest zijn voor die ongelukkigen en voor hunne betrekkingen, die de onteerende straf, welke hunne bloedverwanten te wachten staat, ter neder drukt; dan zal er uit de borst dier beweldadigden hartelijke gelukwenschingen opstijgen, en de natie zal, met het lot der veroordeelden begaan, uit volle borst juichen: « leve de koning!" zoo als zij u nu smeekt: *genade voor regt!*

—

Als tot een' koning, sire! hebben wij het woord tot uwe majesteit gerigt; dat het ons thans vergund zij, zulks tot uwe majesteit als mensch te doen.

Geloof ons, dat het zoet en zalig is te vergeven; dat het schenken van vergiffenis in uw binnenste een gevoel verwekken zal, oneindig meer verheven dan dat, hetwelk het schenken van ridderkruizen en eereambten geven kan.

Sire! *genade voor regt.* Ook op u kleven in de oogen van den Koning aller koningen vlek en smet; bedenk het, dat er een dag zal aanbreken, waarin uw schepter en uwe troon als nietswaardig slijk zal geacht worden, en, sire! wat zoude op dien dag uw lot zijn, wanneer de Opperregter ook u geene *genade voor regt* schonk...

Sire! hoopt gij eenmaal op de genade en barmhartigheid des Allerhoogsten, wees dan ook genadig en barmhartig.

Genade voor regt, dit bidden wij van u voor de bewuste veroordeelden, en geeft gij aan deze bede gehoor, dan zal uw vijf en vijftigste verjaarfeest, niet alleen ten zegen voor velen zijn, maar de herinnering aan hetzelve zal eenmaal, wanneer de bange ure daar is, uw sterfbed zacht schudden, en u, vertrouwende op de goddelijke barmhartigheid, gerust doen insluimeren. Sire! om de wille dier ongelukkigen, om uws zelfs wille, roepen wij u uit grond van ons hart toe; *genade voor regt!* *(Hydra.)*

Engeland.

Om onzen staatkundigen toestand te kunnen waarderen, om te kunnen beoordeelen of wij *voorwaarts* gaan, mogen wij de tegenwoordige oogenblikken met de voortgesnelde jaren en eeuwen vergelijken. Maar om ons tegenwoordig standpunt, en de hoogte waarop wij thans staan, te leeren kennen, moeten wij den maatschappelijken kring van de overige thans bestaande staten, naauwkeurig overzien. — Onze vorige geschiedenis leert ons, ons met ons zelve te vergelijken: de tegenwoordige geschiedenis van andere staten leert ons, ons met anderen te vergelijken. — Als wij thans een blik werpen op den tegenwoordigen financiëlen toestand van Engeland, op zijn coloniën, op zijn armwezen, op zijn staat van onderwijs, ja! op zijne wijze van verkiezingen, dan behoeven wij waarlijk geen begeerigen blik te slaan op het trotsche Albion. — Dagelijks zien wij aankondigen dat de rijkste inwoners, die boven de kans van den handel verheven schenen, neêrgevallen zijn; en hoevelen zullen zij in hun val met zich medesleepen! — Het is waar, Engeland heeft buitenlandsche bezittingen en handel; maar het is niet altijd kiesch in de middelen om het doel te bereiken. Het wil uitbreiding van handel, ondersteund door zijne nijverheid. — Maar, zoo als zeker Fransch schrijver zegt: « als men in Engeland eenen spelden-fabriek opligt, wordt er een kanongieterij naast geplaatst: zoodra eene speld afgewerkt is, rolt men een kanon er achter, tot dat de speld verkocht is. Zoo gij de speld niet wilt koopen, bedreigt u het kanon. Zoo gij de voorkeur geeft aan de speld van een ander volk; schiet het kanon u dood." Een onzer inlandsche schrijvers, de heer DE STUBLER, laat zich in zijne redevoering, Over de natuurlijke voordeelen van bodem en luchtstreek op Java, enz.; bijna op dezelfde wijze over de handelwijze der Engelschen in Hindostan, hooren. Na met lof melding gemaakt te hebben van het bestuur onzer bezittingen in den Indische Archipel, zegt de redenaar: « Engeland daarentegen heeft de heilzame wenken der geschiedenis in den wind geslagen, door in zijne, veelal met tranen besproeide bezittingen van Indië, de heiligste regten met voeten te treden en door overmoedig slechts naar één doel te streven: namelijk, het gedwongen vertier der voortbrengselen van eigen fabriekmatigen arbeid, ten koste der nijverheid van de onder het juk gebragte volkeren, waarvan ook de jongste oorlog met China getuigt." — En die fabriekstelen zelve! wij huiveren bij de tafereelen door de Britten zelve, voor het oog van Europa opgehangen. — Welk eene vereeniging van ellende, weelde en zedeloosheid! Engeland zoo industrieel, zoo rijk in ijzeren wegen en goudkisten, het is overgeleverd aan ellende en ongeluk: zijne kinderen sterven voor ze volwassen zijn, na geleefd te hebben van bedorven brood en bier. — Ieder rijk Engelschman heeft meer dan honderd armen te voeden: maar hij voed ze niet! — Hoe is 't mogelijk, dat eene groote, magtige en rijke natie, die 12 millioen gld. besteedde tot afschaffing der slavernij in hare colonien kan toestaan dat in haar eigen land vrijgeborenen een lot ondergaan erger dan dat van slaven? — Te Londen wordt wekelijks een markt gehouden, waar kinderen van zeven jaren en daarboven, aan den meestbiedende verhuurd worden. — Wat kan daar sprake zijn van onderwijs! Wat kan in Ierland de ziel gevoed worden, indien 't ligchaam zonder spijs is? Ook daar heerscht eene burger-oorlog: maar de hardnekkigste en verderfelijkste: van de arme burgers, tegen de rijken! — Nog meer! de ministerieele bladen geven te kennen, dat ook voorzieningen zullen worden voorgedragen tegen de woelingen der geestelijkheid, die in sommige plaatsen maar al te zeer de heerschende verbittering zoude aankweeken. — En wat zullen wij zeggen van de onderlinge staatkundige betrekking der burgers? — Het aristocratisch element heerscht in Engeland meer dan in eenigen anderen constitutionelen staat. — Alle dwingelandij is verderfelijk, maar de ergste is de geldaristocratie en gelijk aan de hierarchie, die de gedaante der vrijheid aanneemt, om alleen te kunnen heerschen. — Wij beklagen het land, welks politieke zeden het treurig schouwspel opleveren van losbandigheid, omkooping en woeste ongeregeldheden, die de verkiezingen van volksvertegenwoordigers nu eens tot een kluchtig kermisspel verlagen, dan weder in bloedige vechtpartijen doen ontaarden. — Nog eens: als wij den tegenwoordigen politieken toestand van Engeland gadeslaan, behoeven wij geen naijverigen blik te werpen op het trotsche en magtige Albion! *(T. W.)*

ALLERLEI.

—

De zeker iemand, die, in verrukking van liefde voor de miris, aan zijne beminde eene liefdesverklaring *op zegel* had gezonden, is er niet te gelukkiger om geslaagd in deze zijne poging, dat hij die met alle mogelijke vormen had omkleed. Zijn document is hem teruggezonden. Hij heeft zich dan ook gehaast *protest van acceptatie* te doen opmaken; men beweert zelfs dat hij dit heeft laten *registreren*.

De dame, die het voorwerp is dezer formaliteiten van fiscale galanterie, moet slechts zuinig er over gesticht zijn, dat zij zich op deze wijze ziet behandelen als een' eenvoudigen wissel *op zigt*, en op het punt staat voor *non-valeur* te worden verklaard. *(Asmodée.)*

ADVERTENTIEN.

§ § § VERKOOPING binnen VLISSINGEN, aan de Wijnbergsche Kaai bij de Dokhaven, op Vrijdag den 10. December 1847, des voormiddags om 10 ure, ten overstaan van den Notaris *A. VAN DER SWALME*, van eene aanzienlijke partij **SCHEEPS-AFBRAAK**, bestaande in Eiken Brandhout en dito Planken en Balken, alles afkomstig van het gesloopt wordende Fregat *Euridice*.

Daags vóór de Verkooping te zien.

DEPARTEMENT VAN MARINE.

Onder nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Minister van Marine, zal, op Vrijdag den tienden December aanstaande, des voormiddags ten 11 ure, aan 's Rijks Werf te Vlissingen worden Aanbesteed:

Het Ontgraven en Uiteennemen van een gedeelte Beschoeijing, met verdere werkzaamheden.

Het Bestek en de Voorwaarden, waarnaar deze Besteding zal plaats hebben, ligt ter lezing van de gegadigden ter Secretarie van het Ministerie van Marine, te 's Gravenhage en der Directie der Marine te Vlissingen, alsook ten Bureele van den Hoofd-Ingenieur aldaar, bij wien alle verdere inlichtingen en ook aanwijzing van het werk kan verkregen worden.

De Inschrijvings-billetten zullen behoorlijk op Zegel geschreven, duidelijk moeten bevatten de namen van den Aannemer en zijne Borgen, en de aannemingssom in schriftletters, en verzegeld, uiterlijk ten 11 ure van den dag der besteding, ter Secretarie van de Directie der Marine te Vlissingen moeten bezorgd zijn.

VLISSINGEN, den 1. December 1847.

De Vice-Admiraal, Directeur en
Kommandant der Marine,
E. LUCAS.

SCHEIKUNDIGE BEWERKING.

Middelburg. — Wal, Wyk A. No. 6.

De Heer *LYSEN* heeft de eer het geacht Publiek te verwittigen, dat hij verhuisd is van den Blauwendijk naar de Wal, Wijk A. no. 6, te Middelburg, met zijn werktuig, om de OUDSTE EN BESCHADIGSTE PLUIMEN te vernieuwen, die aldus hetzelfde voordeel, als de nieuwe aanbrengen.

Dit middel vernietigd alle insecten die aan de Pluimen nadeelig zijn, als ook het stof en de kwade geuren die uit sommige ziekten voortspruiten en dikwijls tot onpasselijkheden, waarvan de oorzaak onbekend is, aanleiding geven.

De Pluimen, door kwade uitdampingen geel geworden zijnde, maken wij wit en krachtig, en verschaffen hun een behoud voor vele jaren.

Sommige werklieden, die wij sedert onze komst uit Belgie in dienst gehad hebben, gelooven, na ons te hebben zien werken, de zamenstelling van onze werkingen tot het ontvetten ontdekt te hebben, en door in eene soort van ketel, welke zij *appareil* noemen, water te gebruiken, denken zij alzoo ook werkhuizen te kunnen inrigten: anderen gelooven dat men de Pluimen al ziftende geheel en al kan zuiveren; deze personen bedriegen zich of trachten het publiek te bedriegen; dit middel scheidt slechts de zwaarste stof; maar men kan er het vet en de vuile reuken, welke door het zweeten veroorzaakt zijn, niet door wegnemen. De Pluimen aldus bewerkt, worden den roof eener soort van wormen, die men *motten* noemt, die dezelve doorkruipen en tot stukjes brengen. Eene andere nog grootere onaangenaamheid welke deze manier van doen bijbrengt, is den damp welke de Pluimen Bedden, die van vet doortrokken zijn, uitwasemen, aan diegene die er zich van bedienen, en aanleiding geven tot zware hoofdpijnen en andere ziekten.

De nieuwe en levende Pluimen vereischen bijzonder onze bewerking van ontvetten.

Van deze bewerking tot behoud der Pluimen tegen de *motten*, welke tot heden nog onbekend was, zijn wij de *eenigste bezitters*.

Wij hebben ook een bijzonder stelsel om de WOLLEN MATRASSEN TE ZUIVEREN, door hetwelk wij dezelve geheel schoon maken en ontvetten.

Door deze bewerking alleen, kan men tegen het verderf behouden, de Matrassen welke door *motten*, die men nooit heeft kunnen verdelgen, worden opgegeten. Wij raden de liefhebbers der zuiverheid aan om er de proef van te nemen, al ware het maar met eene hoofdpeluwe of een hoofdkussen; dan zullen zij er door ondervinding over weten te oordeelen.

Wij belasten ons de Pluimen op zulk eene wijze te doen openspreiden, dat men van vier Bedden er vijf zal bekomen, welke zachter en meer opgevuld zullen zijn dan of zij van nieuwe Pluimen worden bereid.

Het Beddegoed dat men 's morgens afhaalt, zal 's avonds terug gebragt worden. Ook belasten wij ons van uit drie Bedden eene schoone Dons te trekken, zonder dezelve daardoor eenigzins te beschadigen.

Koopt of verkoopt geene Veêren, Wol of Paardenhaar, maar bepaalt zich alleen tot het schoonmaken derzelve. Tot gerustheid der personen die ons te werk stellen, verzoeken wij hen, ons te komen zien werken, in ons werkhuis, op den Wal, Wijk A. No. 6.

HENRI LYZEN.

TARIEF DER PRIJZEN.

Per Bed f 3,50; per Hoofd-peluwe f 1,25; twee Hoofdkussens f 1,50; per Matras f 3,50. Het wasschen der Linnens daar niet onder begrepen.

AFVAART-UREN
VAN DE STOOMBOOT
DE SCHELDE,
VARENDE TUSSCHEN
VLISSINGEN en BRESKENS.

DECEMBER 1847.

Van Vlissingen.				Van Breskens.			
Woensdag	8,	m.	12 ure.	Woensdag	8,	nm.	1,15ure.
Donderdag	9,	«	12.30 «	Donderd.	9,	«	1,45 «
Vrijdag	10,	nm.	1,30 «	Vrijdag	10,	«	2,45 «
Zaturdag	11,	«	2 «	Zaturdag	11,	«	3,15 «
Zondag	12,	«	2,30 «	Zondag	12,	«	3,30 «
Maandag	13,	«	2,30 «	Maandag	13,	«	3,30 «

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 4. December. Sedert den 2. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Mercurius, C. D. Allwardt, Riga, hennipzaad; Aphrodite, P. S. Richman, Gothenburg, deelen; Hexecial Paquet, H. Cabanot, Odessa, lijnzaad; Grietje, R. A. Hazenwinker, Bordeaux, wijn; Johanna Wilhelmine, J. Kanminga, Marseille, tarwe; le jeune Leonie, N. de Brice, Seville, fruit en wijn; H. Nieberding, Rio-Grande, huiden.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Juliana, H. Dreesman, suiker, Embden.

Van Gend gezeild:

Susanna, J. H. Hopeke, ballast, Sunderland.

Stads-Poorten.

Opening des morgens ten 5 1/2 ure.
Sluiting des avonds 5 «
Finale sluiting. De Waterpoorten ten 9 ure en de Rammekens en Duinpoort ten 10 ure.

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEMEN.